

(Naar een verhaal van
Elisabeth Dank).

Koor: Jozef en Maria vluchten
Naar het ver Egypteland.
Klip - klap - klip. 't geklak der hoeven,
Anders hoort men geen geluid
In de diepe donkere stilte
Van het middernachtelijk uur.
Hullend in haar blauwe mantel
Draagt Maria 't heilig Kind.
Stil staat plots'ling Jozef wijzend.

Jozef: Zie een licht in gindse hoeve
Horen zij de hoeven klepperen
Horen zij dat wij er langs gaan
Ach zij grijpen ons misschien.

Maria: Ga maar voort - o Jozef, hoor mij,
Hulp is hier zo heel dicht bij!

Jozef: Kom dan ezeltje, kom langzaam,
Langzaam - langzaam loop dan toch!

Koor: Maar de ezel wil niet horen,
Ach versnelt nu juist zijn pas.

Jozef: O Maria, o een wonder!
Horen wij de hoeven niet!

Koor: Zachtkens lachend wijst Maria.
Op de harde tegelstraatweg
Is een dikke laag woestijnzand
Door een wonder dicht gestrooid.

Maria: Ga maar voort - o Jozef - hoor mij,
Hulp is hier zo heel dicht bij.

Koor: Verder gaan zij. Weer een lichtje.
Jozef is nu niet meer bang.
't Is het schijnsel van een lampje
Dat een man zet voor zich neer.
Schichtig kijkt hij om zich heen -

Man: Daar is niemand die er spiedt.

Koor: Schudt hij leeg twee grauwe zakken
Helemaal gevuld met goud.
Laat zijn vingers er in graaien
Graaien goud zijn vingers gretig -

Man: O mijn goud! Ik houd van jou -
O mijn goud, ik ben jou slaaf.
Morgen - morgen is de dag
Dat er nog meer komen gaat.

Man: Euurmans hoeve wordt dan mijn.
                Diep zit hij zo lang in schuld al.
                Maar ik gun niet langer tijd.
                Op zijn knieën lag hij smekend:
                "Buurman! Geef mij nog een maand!"
                Ja - ik zal hem - Morgen is het -
                Morgen is de hoeve mijn!
                Kom, ik ga eens even kijken
                Naar die hoeve - morgen mijn.

Wat is dat? Een man - een ezel -
En een vrouw daar achteraan -
O dat Kind!
Die wonderogen -
Gans veranderd is mijn ziel.
O, jij goud! Hoe haat ik jou -
Ik was je slaaf - maar nu niet meer.
Buurman, ja je hoeve houd je -
Kind - ik zal jou eenmaal volgen!

Koor: Jozef en Marla vluchten
                Naar het ver Egypteland.
                Hullend in haar blauwe mantel
                Draagt Maria het heilig Kind.
                Ach, daar zien ze weer een lichtje,
                Jozef is nu niet meer bang.
                't is een kind. Het zit te naaien.
                Soms barst ze in snikken uit.

Kind: O mijn moeder, waarom liet je me
                In de handen van die vrouw.
                Moeder - moeder in de hemel
                Zie je dan je dochter niet.
                O die vrouw! Ik geloof ze haat me.
                Nooit is iets wat ik doe goed.
                't is al laat, ik kom niet klaar -
                Morgen moet het af, dat zei ze -

Vrouw: Wat is dat? Zit jij nog op?
                Kost de olie dan geen geld?
                Jij verkwister!
                En wat doe je,
                Is die jurk nu nog niet klaar?
                Wat moet Elfje morgen aan?

Kind: Ach ze heeft toch zoveel kleren -
                Ik krijg nooit een nieuwe jurk.

Vrouw: Jij jaloers en bakkig schepsel -
                Ben je hetzelfde als mijn kind?
                O mijn kleine mooie Elfje
                Voor jou is nooit iets te goed!

Kind: O ik houd het niet langer uit!
                Elfje, Elfje, altijd Elfje
                En naar mij kijkt u niet om
                Ik loop hier weg
                Ik ga de straat op
                En ik kom hier nooit meer terug.

Vrouw: Ga je gang kind, ik zal niet treuren
Als ik jou ook nooit weer zie.

Nou wat sta je
Waarom stok je,
Gaat de reis al verder niet?

Wat is dat - Een man een ezel -
En een vrouw daar achteraan ---
O dat Kind
Die wonderogen -
Gans veranderd is mijn ziel.

O mijn kind - hoe koud en kil was ik,
Maar dat ben ik nu niet meer.
Niet meer één - twee dochters heb ik,
Beiden zijn ze mij gelijk.

-o-

Koor: Jozef en Maria vluchten
Naar het ver Egypteland.
Hullend in haar blauwe mantel
Draagt Maria het heilig Kind.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

L.Mulder - v.Lennep.